

stusowi wotročcy smy, a čłowski dčeń nas njesudži; tón Knjez je, kiž nas sudži. Zo by ty tuto swjate zastojnstwo na so wzał, sy, luby bratře w Knjezu, sem stupił, a w tutym zastojnstwje dyrbiš so tež ty jako swěrny zastojnik Jezom Khrysta wopokazać, evangelij Khrystusowy prawje a čisće wučić, khrobłym a njepokutnym hrozyć a jich zbudżować, pokutnych troštować, zhubjenych pytać, zabłudżenych zaso přivjesć, zranjenych wobaleć, panjenych zběhać, słabych posylnjeć a tak wšitkich, kiž twojeje služby potrjebaja, po prawym njebjeskim puću k našemu Knjezej Khrystusej wodžić, zo by sebje a wšitkich, kiž će slyša, k zbóžnosći twarił. Štož pak wučiš, po tym dyrbiš w žiwjenju činić a předować, nic jenož z twojim słowom, ale tež z twojim khodženjom, zo měl dobre swědčenje wot tych, kiž su wonkach a zo by hanjerjej hubu zatykał. Hdyž tak twojeho zastojnsta hladaš, změješ drje wšelake spytowanja přečeřpić Khrysta a jeho evangelija dla, kaž wot zastarska wšitey sprawni služobnicy Boži, ale tón Knjez Khrystus, twój njebjeski wyšsi pastyr, budže će mócnje posylnjeć a přikrywać. Wón, kiž je slubił: Hlaj, ja sym pola was wšitke dny hač do skónčenja swěta, budže ci k stronje stać, zo so ci radži, k čemuž je će pósłał. Budź swojemu Knjezej swěrny hač do smjerće, dha njezwjadļu krónu wěčnego žiwjenja dostanješ a junu horka z jeho rta wjeseły hłós zasłyšiš: O ty dobry a swěrny wotročko, kiž sy na małym swěrny był, ja cheu će na wjele postajić; dži nutř k twojeho Knjeza wjesełosći.

Tuteho swjateho zastojnsta, kiž ma tak wulke přislušnosće a tak wulke slubjenja, chceš ty pak, w Knjezu lubowany bratře,